

Religionernes Dag 2012

Sherin Khankan, Carsten Bo Mortensen og Morten Højsgaard på podiet ved Religionernes Dag.

Hvad er kristendom? Dette store spørgsmål var temaet for 2012-udgaven af Religionernes Dag, der blev afholdt 13. september på Aarhus Universitet. Ikke et spørgsmål, hvor svaret nødvendigvis er entydigt og klart. Derfor var det med stor spænding, at undertegnede satte sig til rette på tilskuerpladserne blandt de knap 70 andre kursusedtagere.

Første bud på et svar kom fra cand. pæd. phil. Mette Rold. Som tidligere lærer i grundskolen og nu underviser på læreruddannelsen gav hun sit bud på, hvordan undervisningen i kristendom kan gribes an. Blandt andet skal undervisning i faget kunne byde ind med andre erfaringer, end dem eleverne selv har. Religionsundervisningen skal kunne rykke elevernes verden. Faget er ikke færdighedslære, men derimod noget, der er større end os selv.

Under den efterfølgende debat kom det evigt aktuelle spørgsmål omkring fagets benævnelse, kristendomskundskab eller religion, endnu en gang til debat. Som en smuk afrunding på såvel denne debat som det udmærkede oplæg inddrog Mette Rold Løgstrups uødkelige ord om, at »går vi underhånden ud fra, at formålet må være overkommeligt, har vi forfejlet bestemmelsen, for det er uoverkommeligt at holde skole«.

Firhjulskristne og skandalesandaler

Efter en kaffepause, hvor der også var tid til at se nærmere på de mange interessante undervisningsmaterialer, der var udstillet, var tiden kommet til dagens andet oplæg. Under titlen »Brydninger og aktuelle udfordringer i kristendommen lokalt og globalt« kom vi vidt omkring. Ifølge Marie Vejrup Nielsen, adjunkt ved Aarhus Universitet, er kristendommen en »baggrundsreligion«. Se blot i vores pas, hvor Jesus indtager sin plads på Jellingestenen, argumenterede hun. Når det så er

sagt, er der nogle store tendenser i tiden. Blandt andre globaliseringen, der gør, at efterhånden alle verdens religioner, store som små, er at finde i Danmark. Individualiseringen er en anden tendens i tiden. Nok søger mennesket fællesskabet, men det skal være det fællesskab, der er relevant og ægte for det enkelte individ.

Det er blandt disse tendenser, folkekirkens 4,4 millioner medlemmer færdes. Og disse medlemmer er en skøn blanding med hver deres tilgang til kristendommen. Blandt andet hørte jeg et udtryk, som jeg ikke havde hørt før; firhjulskristne. Dette er betegnelsen for dem, der kommer kørende til deres livs fire kirkesøg – dåben, konfirmationen, brylluppet og begravelsen. Disse medlemmer lever dog i et samfund, hvor religionen bliver mere og mere synlig. Sagerne om blandt andre irakiske flygtninge i Brorsonkirken, Grosbøll og Kvicklys sandaler med religiøse motiver er alle bevis derpå.

Jo, vi kom vidt og bredt omkring, og klapsalverne ville nærmest ingen ende tage, da det meget underholdende og informative oplæg var forbi.

Treenigheden og det delte Europa

Efter en fremragende frokost, hvor dagens to første oplæg blev vendt over kartoflerne, kom vi i kirkeligt selskab. Biskop over Lolland-Falster Stift, Steen Skovsgaard, fortalte inspirerende om folkekirkens forståelse af udvalgte kernebegreber.

Som tidligere præst i Gjellerup, hvor kristendommen blot er næststørste religion, havde han ofte haft mulighed for at se med reflekterende øjne på sin egen religion. I et område præget af islam havde de tre kristne nøglebegreber arvesynd, forsoning og treenigheden ofte givet anledning til interessante samtaler. Med sjove anekdoter og interessante betragt-

ninger fik man som tilskuer genopfrisket faglige begreber, men der blev så sandelig også sat nye tanker i gang. Et inspirerende og tankevækkende oplæg.

Efter at have kredset om kristendommen i Danmark bragte lektor ph.d. Jakob Engberg os ud i den store verden. Især kristendommen i den tidlige kommunistiske østblok blev sat under lup. Her har religionen kristendommen udviklet sig meget forskelligt.

For eksempel er kristendommen ikke for alvor blevet genrejst i det overvejende protestantiske Tjekkiet efter den kolde krig, mens den ortodokse kirke i Rusland står som en stærk institution i dag. Engbergs oplæg om de tre hovedretninger i kristendommen afsluttede dagens fire hovedoplæg.

Tro om igen

Dagens sidste programpunkt var debatten mellem religionssociologerne Sherin Khankan og Morten Højsgaard. Inden de startede debatten om, hvorvidt kristendommen skal have særstatus i religionsundervisningen i grundskolen, strømmede det ind med universitetsstuderende. Hvis de havde håbet på at komme i fjernsynet, blev de slemt skuffet. DR2 havde i sidste øjeblik meldt afbud til at filme debatten. Dette kunne på ingen måde mærkes på de to debattører, som kastede sig ind i debatten med liv og sjæl. Enige blev de ikke, men som tilhører havde man hørt mange argumenter for og imod.

Præcist kl. 16.03 blev det sidste ord sagt i debatten. En god og inspirerede religionsdag var forbi. Tilbage er blot at glæde sig til 12. september 2013, hvor Religionernes dag handler om Søren Kierkegaard. Vi glæder os allerede.

Af Lars Allan Haakonsen

Suppleant i Religionslærerforeningens bestyrelse